

Prædiken i Trondhjem urd Santalmissionens 50-aars jubilæum

5te Søndag efter trefoldighed 8. juli
1917 af sognepræst Karl Bold.

Test. Luk. 5, 1—11.

Vær ikke uldig mod det himmelske
syn.

Vær ikke uldig mod det himmelske syn! Naar vi læser evangeliet idag, kommer vi til at tænke paa Paulus' forberedelse til kong Agrippa, som er fortalt i Apostlenes gjerninger 26. Paulus fortæller her om, hvordan Jesus Kristus havde aabenbart sig for ham og grebet ham udenfor Damaskus. Paulus fortæller med andre ord sin omvendelseshistorie. Derunder siger han ogsaa disse bemærkelsesværdige og betydningsfulde ord: "Derfor, kong Agrippa, blev jeg ikke uldig mod det himmelske syn." Paulus blev omvendt til Gud ved et himmelsk syn. Vi kan i virkeligheden sige, at enhver omvendelse tar sin begyndelse med et himmelsk syn. Og ethvert fremskridt, enhver virkelig velt i samfundet med Gud er betinget af et himmelsk syn. Na, enhver gjerning i Guds rige er gjerne begyndt med et himmelsk syn. Derfor bør det ogsaa hede til os: "Vær ikke uldig mod det himmelske syn."

Vi søres ved fortællingen i evangeliet idag ombord i en fiskebaad paa Genesaret sig en morgenfund. Baaden eies af Simon Peter. Simon og hans kammerater har været i arbejde den hele nat. Men de har ingen fisk faaet. Nu er de trætte og mismodige. Da kommer næstheren fra Nazaret. Han beder Simon om at lægge ud fra land. Han vilde benytte hans baad til tallerk. Saa taler Jesus, mens Simon Peter holder baaten stille med aarene og lofter til Jesus, mens han taler. Ordene gjør stærkt indtryk paa ham. Han griber. Ordene lænker sig ned i hans sjæl. Efter sin tale beder Jesus mændene om at lægge ud paa dybet til fangst. Faa underfuld vis fanget de, som hele natten intet havde faaet, en stor mængde fisk. Simons baad og hans kammeraters baad blev fulde. Dette gjorde et endnu stærkere indtryk paa Simon. Det blev for meget for selv denne unge, stærke, modige, noget selvgydende mand. Han kaster sig ned for Jesus fædder. "Gaa fra mig mig, Herre, thi jeg er en syndig mand." Saa talte hans mund, mens hans hjerte hvilede: "Na, bliv dog hos mig." Svad var det som stede med Simon Peter ombord paa fiskebaaden hin morgen? Han havde sit himmelske syn. Han saa for det første Gud. Mens han lyttede til Jesu ord og blev saa grebet af dem, og da han blev vidne til den underlige fiskebræt saa kom der over ham saa stærk en sølelse af, at Gud selv var kommet ombord i fiskebaaden til ham. Han hændte Gud nær. Han saa Guds stærke, hellige haand. Han fuldt af følelsen af Guds nærhed. Svad virkning havde det? Han blev saa lys, ussel, fattig og uren. Den hellige Gud slog ham med sin nærhed til jorden. Han fælte sig saa ussel, fattig og uren, at han maatte be "Herre, gaa fra mig, thi jeg er en syndig mand." Jesu nærhed pinte ham paa grund af hans synd. Men da fik han ogsaa opleve noget andet. Jesus traadte hen til ham. Hans skikkelige lys af en underlig hærlighed. Han rettede ham aandelig op. "Fragt ikke!" siger han. Simon fik se Jesus for alvor hin morgen. Han fik sit aandelige gjenmembrud. Hans hjerte knyttede sig til Jesus. Han gav sig ikke helt over. Da kom ogsaa et andet kald til ham. Jesus kaldte ham til menneske fisker. "Fragt ikke!" Fra nu af skal du fange mennesker". Simon og hans fæller forlod

med 12 fælle, 5, 23 f.: "Men han selv, fredens Gud, hellige eder helt igjennem, og gid eders aand, sjæl og legeme maa bevares fuldkomne og uløselige i vor herres Jesu Kristi tilkommelse! Han er trofast som faldte eder; han skal og gjøre det. Johnson lovede sig straks til Strefserud og vilde straks rejse ud. Gud førte det imidlertid anderledes for ham. Vi kommer til os selv. Og saa du, som sidder her i kirken idag, du har vist ogsaa hørt dit himmelsk syn. Du erindrere stille timer i dit liv, da Gud kom dig nær, da Jesus viste sig for dig og kaldte paa dig. Det stede engang da sad og hørte Guds ord. Det blev ogsaa underlig stille. Du fik en stærk følelse af, at den hellige hærliche Gud var dig nær. Du maatte tænke: "Sandselig Gud er paa dette sted." Du begyndte at stæbe for hans hellige nærhed. Guds ord greb dig. Evangeliet som dig imøde som en sandhedsaabenbarelse. Du fælte dig overbevist og slagen. Da havde du et himmelsk syn. Da begyndte Guds aand at arbejde med dig. Eller der hændte noget i dit liv. Det var vel ikke netop en underlig fiskefangst. Men der hændte noget, som greb dig. Du erfarede Guds hjælp og nærhed. Du forstod, at Gud havde sin haand med i det, at Gud var i hvad der hændte dig. Du mærkede et kald. Da havde du ogsaa et himmelsk syn. Himlen aabnet sig over dig. Den evige verden med sine kræfter traadte dig nær. Svad stede saa med dig? Vær du uldig mod det himmelske syn? Desværre, der var mange, som blev uldige. De sa nei, de drog sig undof, naar Gud kaldte. De sagde kamte nei og blev saa længe uldige, at de intet fald mere fik, intet himmelsk syn mere fik opleve. — Det er en farlig ting, at være uldig. En ung mand sad en søndag i kirke. Under prædiken traadte Gud ham nær. Han blev grebet og hørte Gud kalde sig. Han havde et himmelsk syn. Han blev ikke uldig. Han gav sig hen til Gud. Det var sandelig heldig for ham, thi dagen efter fik han reisebid, dedsbid ved et ulykkesfald. Lærd da, om han dagen forud havde været uldig og sagt nei. Naar Gud sliq lader et menneske faa et himmelsk syn, naar han saadan ved sin aand kalder og arbejder paa et menneske, vil han først og fremst have det til at gjøre op sin sag med Gud, hode det hen under korsets fod hos Jesus. Da skal man gjøre som hin forretningsmand. Han kom en dag ind paa kontoret til sin præst og vilde meddele noget gladelig. "Jeg havde i nogen tid", sagde han, "hændt at Guds aand arbejdet i mig. I dag blev jeg hjemme fra min forretning for at gjøre op min sag med Gud, og nu er det gjort." Vær ikke uldig mod det himmelske syn. Sammen med kaldet til omvendelse følger gjerne et kald til at arbejde i Guds vingaard. Na, vær heller ikke uldig mod dette kald, mod dette himmelske syn. Men senere ud gennem kristenlivet kommer fornyede kald fra Gud, naar man nye himmelske syn. Endver best i kristendom betinges gjerne af et nyt himmelsk syn. Gud traeder den kristne færlig nær. Han griber paa sig af Jesus. Han synker i tra ved forjet: "Jeg er et syndig menneske." Man reises op, trostes og styrkes ved Guds naade. Hjertet varmes af Guds hærlighed. Vær ikke uldig — der kommer nye kald til at gjøre noget. I nye himmelske syn faar man se hvad Gud vil have gjort. Gud fører og styrer. Anden talder og minder: Gjør det. Det skal du gjøre. Ser er noget for dig. Naar kristne har begyndt gjerninger i Guds rige, en stor gjerning er som regel begyndt i det smaa, saa er det stede ved et himmelsk syn, ved en aandelig kaldelse, en Guds sørelse. Vær ikke uldig. Mange af os huser lidt om hvordan Gud først brag-

tem 12 fælle, 5, 23 f.: "Men han selv, fredens Gud, hellige eder helt igjennem, og gid eders aand, sjæl og legeme maa bevares fuldkomne og uløselige i vor herres Jesu Kristi tilkommelse! Han er trofast som faldte eder; han skal og gjøre det. Johnson lovede sig straks til Strefserud og vilde straks rejse ud. Gud førte det imidlertid anderledes for ham. Vi kommer til os selv. Og saa du, som sidder her i kirken idag, du har vist ogsaa hørt dit himmelsk syn. Du erindrere stille timer i dit liv, da Gud kom dig nær, da Jesus viste sig for dig og kaldte paa dig. Det stede engang da sad og hørte Guds ord. Det blev ogsaa underlig stille. Du fik en stærk følelse af, at den hellige hærliche Gud var dig nær. Du maatte tænke: "Sandselig Gud er paa dette sted." Du begyndte at stæbe for hans hellige nærhed. Guds ord greb dig. Evangeliet som dig imøde som en sandhedsaabenbarelse. Du fælte dig overbevist og slagen. Da havde du et himmelsk syn. Da begyndte Guds aand at arbejde med dig. Eller der hændte noget i dit liv. Det var vel ikke netop en underlig fiskefangst. Men der hændte noget, som greb dig. Du erfarede Guds hjælp og nærhed. Du forstod, at Gud havde sin haand med i det, at Gud var i hvad der hændte dig. Du mærkede et kald. Da havde du ogsaa et himmelsk syn. Himlen aabnet sig over dig. Den evige verden med sine kræfter traadte dig nær. Svad stede saa med dig? Vær du uldig mod det himmelske syn? Desværre, der var mange, som blev uldige. De sa nei, de drog sig undof, naar Gud kaldte. De sagde kamte nei og blev saa længe uldige, at de intet fald mere fik, intet himmelsk syn mere fik opleve. — Det er en farlig ting, at være uldig. En ung mand sad en søndag i kirke. Under prædiken traadte Gud ham nær. Han blev grebet og hørte Gud kalde sig. Han havde et himmelsk syn. Han blev ikke uldig. Han gav sig hen til Gud. Det var sandelig heldig for ham, thi dagen efter fik han reisebid, dedsbid ved et ulykkesfald. Lærd da, om han dagen forud havde været uldig og sagt nei. Naar Gud sliq lader et menneske faa et himmelsk syn, naar han saadan ved sin aand kalder og arbejder paa et menneske, vil han først og fremst have det til at gjøre op sin sag med Gud, hode det hen under korsets fod hos Jesus. Da skal man gjøre som hin forretningsmand. Han kom en dag ind paa kontoret til sin præst og vilde meddele noget gladelig. "Jeg havde i nogen tid", sagde han, "hændt at Guds aand arbejdet i mig. I dag blev jeg hjemme fra min forretning for at gjøre op min sag med Gud, og nu er det gjort." Vær ikke uldig mod det himmelske syn. Sammen med kaldet til omvendelse følger gjerne et kald til at arbejde i Guds vingaard. Na, vær heller ikke uldig mod dette kald, mod dette himmelske syn. Men senere ud gennem kristenlivet kommer fornyede kald fra Gud, naar man nye himmelske syn. Endver best i kristendom betinges gjerne af et nyt himmelsk syn. Gud traeder den kristne færlig nær. Han griber paa sig af Jesus. Han synker i tra ved forjet: "Jeg er et syndig menneske." Man reises op, trostes og styrkes ved Guds naade. Hjertet varmes af Guds hærlighed. Vær ikke uldig — der kommer nye kald til at gjøre noget. I nye himmelske syn faar man se hvad Gud vil have gjort. Gud fører og styrer. Anden talder og minder: Gjør det. Det skal du gjøre. Ser er noget for dig. Naar kristne har begyndt gjerninger i Guds rige, en stor gjerning er som regel begyndt i det smaa, saa er det stede ved et himmelsk syn, ved en aandelig kaldelse, en Guds sørelse. Vær ikke uldig. Mange af os huser lidt om hvordan Gud først brag-

tem 12 fælle, 5, 23 f.: "Men han selv, fredens Gud, hellige eder helt igjennem, og gid eders aand, sjæl og legeme maa bevares fuldkomne og uløselige i vor herres Jesu Kristi tilkommelse! Han er trofast som faldte eder; han skal og gjøre det. Johnson lovede sig straks til Strefserud og vilde straks rejse ud. Gud førte det imidlertid anderledes for ham. Vi kommer til os selv. Og saa du, som sidder her i kirken idag, du har vist ogsaa hørt dit himmelsk syn. Du erindrere stille timer i dit liv, da Gud kom dig nær, da Jesus viste sig for dig og kaldte paa dig. Det stede engang da sad og hørte Guds ord. Det blev ogsaa underlig stille. Du fik en stærk følelse af, at den hellige hærliche Gud var dig nær. Du maatte tænke: "Sandselig Gud er paa dette sted." Du begyndte at stæbe for hans hellige nærhed. Guds ord greb dig. Evangeliet som dig imøde som en sandhedsaabenbarelse. Du fælte dig overbevist og slagen. Da havde du et himmelsk syn. Da begyndte Guds aand at arbejde med dig. Eller der hændte noget i dit liv. Det var vel ikke netop en underlig fiskefangst. Men der hændte noget, som greb dig. Du erfarede Guds hjælp og nærhed. Du forstod, at Gud havde sin haand med i det, at Gud var i hvad der hændte dig. Du mærkede et kald. Da havde du ogsaa et himmelsk syn. Himlen aabnet sig over dig. Den evige verden med sine kræfter traadte dig nær. Svad stede saa med dig? Vær du uldig mod det himmelske syn? Desværre, der var mange, som blev uldige. De sa nei, de drog sig undof, naar Gud kaldte. De sagde kamte nei og blev saa længe uldige, at de intet fald mere fik, intet himmelsk syn mere fik opleve. — Det er en farlig ting, at være uldig. En ung mand sad en søndag i kirke. Under prædiken traadte Gud ham nær. Han blev grebet og hørte Gud kalde sig. Han havde et himmelsk syn. Han blev ikke uldig. Han gav sig hen til Gud. Det var sandelig heldig for ham, thi dagen efter fik han reisebid, dedsbid ved et ulykkesfald. Lærd da, om han dagen forud havde været uldig og sagt nei. Naar Gud sliq lader et menneske faa et himmelsk syn, naar han saadan ved sin aand kalder og arbejder paa et menneske, vil han først og fremst have det til at gjøre op sin sag med Gud, hode det hen under korsets fod hos Jesus. Da skal man gjøre som hin forretningsmand. Han kom en dag ind paa kontoret til sin præst og vilde meddele noget gladelig. "Jeg havde i nogen tid", sagde han, "hændt at Guds aand arbejdet i mig. I dag blev jeg hjemme fra min forretning for at gjøre op min sag med Gud, og nu er det gjort." Vær ikke uldig mod det himmelske syn. Sammen med kaldet til omvendelse følger gjerne et kald til at arbejde i Guds vingaard. Na, vær heller ikke uldig mod dette kald, mod dette himmelske syn. Men senere ud gennem kristenlivet kommer fornyede kald fra Gud, naar man nye himmelske syn. Endver best i kristendom betinges gjerne af et nyt himmelsk syn. Gud traeder den kristne færlig nær. Han griber paa sig af Jesus. Han synker i tra ved forjet: "Jeg er et syndig menneske." Man reises op, trostes og styrkes ved Guds naade. Hjertet varmes af Guds hærlighed. Vær ikke uldig — der kommer nye kald til at gjøre noget. I nye himmelske syn faar man se hvad Gud vil have gjort. Gud fører og styrer. Anden talder og minder: Gjør det. Det skal du gjøre. Ser er noget for dig. Naar kristne har begyndt gjerninger i Guds rige, en stor gjerning er som regel begyndt i det smaa, saa er det stede ved et himmelsk syn, ved en aandelig kaldelse, en Guds sørelse. Vær ikke uldig. Mange af os huser lidt om hvordan Gud først brag-

tem 12 fælle, 5, 23 f.: "Men han selv, fredens Gud, hellige eder helt igjennem, og gid eders aand, sjæl og legeme maa bevares fuldkomne og uløselige i vor herres Jesu Kristi tilkommelse! Han er trofast som faldte eder; han skal og gjøre det. Johnson lovede sig straks til Strefserud og vilde straks rejse ud. Gud førte det imidlertid anderledes for ham. Vi kommer til os selv. Og saa du, som sidder her i kirken idag, du har vist ogsaa hørt dit himmelsk syn. Du erindrere stille timer i dit liv, da Gud kom dig nær, da Jesus viste sig for dig og kaldte paa dig. Det stede engang da sad og hørte Guds ord. Det blev ogsaa underlig stille. Du fik en stærk følelse af, at den hellige hærliche Gud var dig nær. Du maatte tænke: "Sandselig Gud er paa dette sted." Du begyndte at stæbe for hans hellige nærhed. Guds ord greb dig. Evangeliet som dig imøde som en sandhedsaabenbarelse. Du fælte dig overbevist og slagen. Da havde du et himmelsk syn. Da begyndte Guds aand at arbejde med dig. Eller der hændte noget i dit liv. Det var vel ikke netop en underlig fiskefangst. Men der hændte noget, som greb dig. Du erfarede Guds hjælp og nærhed. Du forstod, at Gud havde sin haand med i det, at Gud var i hvad der hændte dig. Du mærkede et kald. Da havde du ogsaa et himmelsk syn. Himlen aabnet sig over dig. Den evige verden med sine kræfter traadte dig nær. Svad stede saa med dig? Vær du uldig mod det himmelske syn? Desværre, der var mange, som blev uldige. De sa nei, de drog sig undof, naar Gud kaldte. De sagde kamte nei og blev saa længe uldige, at de intet fald mere fik, intet himmelsk syn mere fik opleve. — Det er en farlig ting, at være uldig. En ung mand sad en søndag i kirke. Under prædiken traadte Gud ham nær. Han blev grebet og hørte Gud kalde sig. Han havde et himmelsk syn. Han blev ikke uldig. Han gav sig hen til Gud. Det var sandelig heldig for ham, thi dagen efter fik han reisebid, dedsbid ved et ulykkesfald. Lærd da, om han dagen forud havde været uldig og sagt nei. Naar Gud sliq lader et menneske faa et himmelsk syn, naar han saadan ved sin aand kalder og arbejder paa et menneske, vil han først og fremst have det til at gjøre op sin sag med Gud, hode det hen under korsets fod hos Jesus. Da skal man gjøre som hin forretningsmand. Han kom en dag ind paa kontoret til sin præst og vilde meddele noget gladelig. "Jeg havde i nogen tid", sagde han, "hændt at Guds aand arbejdet i mig. I dag blev jeg hjemme fra min forretning for at gjøre op min sag med Gud, og nu er det gjort." Vær ikke uldig mod det himmelske syn. Sammen med kaldet til omvendelse følger gjerne et kald til at arbejde i Guds vingaard. Na, vær heller ikke uldig mod dette kald, mod dette himmelske syn. Men senere ud gennem kristenlivet kommer fornyede kald fra Gud, naar man nye himmelske syn. Endver best i kristendom betinges gjerne af et nyt himmelsk syn. Gud traeder den kristne færlig nær. Han griber paa sig af Jesus. Han synker i tra ved forjet: "Jeg er et syndig menneske." Man reises op, trostes og styrkes ved Guds naade. Hjertet varmes af Guds hærlighed. Vær ikke uldig — der kommer nye kald til at gjøre noget. I nye himmelske syn faar man se hvad Gud vil have gjort. Gud fører og styrer. Anden talder og minder: Gjør det. Det skal du gjøre. Ser er noget for dig. Naar kristne har begyndt gjerninger i Guds rige, en stor gjerning er som regel begyndt i det smaa, saa er det stede ved et himmelsk syn, ved en aandelig kaldelse, en Guds sørelse. Vær ikke uldig. Mange af os huser lidt om hvordan Gud først brag-

tem 12 fælle, 5, 23 f.: "Men han selv, fredens Gud, hellige eder helt igjennem, og gid eders aand, sjæl og legeme maa bevares fuldkomne og uløselige i vor herres Jesu Kristi tilkommelse! Han er trofast som faldte eder; han skal og gjøre det. Johnson lovede sig straks til Strefserud og vilde straks rejse ud. Gud førte det imidlertid anderledes for ham. Vi kommer til os selv. Og saa du, som sidder her i kirken idag, du har vist ogsaa hørt dit himmelsk syn. Du erindrere stille timer i dit liv, da Gud kom dig nær, da Jesus viste sig for dig og kaldte paa dig. Det stede engang da sad og hørte Guds ord. Det blev ogsaa underlig stille. Du fik en stærk følelse af, at den hellige hærliche Gud var dig nær. Du maatte tænke: "Sandselig Gud er paa dette sted." Du begyndte at stæbe for hans hellige nærhed. Guds ord greb dig. Evangeliet som dig imøde som en sandhedsaabenbarelse. Du fælte dig overbevist og slagen. Da havde du et himmelsk syn. Da begyndte Guds aand at arbejde med dig. Eller der hændte noget i dit liv. Det var vel ikke netop en underlig fiskefangst. Men der hændte noget, som greb dig. Du erfarede Guds hjælp og nærhed. Du forstod, at Gud havde sin haand med i det, at Gud var i hvad der hændte dig. Du mærkede et kald. Da havde du ogsaa et himmelsk syn. Himlen aabnet sig over dig. Den evige verden med sine kræfter traadte dig nær. Svad stede saa med dig? Vær du uldig mod det himmelske syn? Desværre, der var mange, som blev uldige. De sa nei, de drog sig undof, naar Gud kaldte. De sagde kamte nei og blev saa længe uldige, at de intet fald mere fik, intet himmelsk syn mere fik opleve. — Det er en farlig ting, at være uldig. En ung mand sad en søndag i kirke. Under prædiken traadte Gud ham nær. Han blev grebet og hørte Gud kalde sig. Han havde et himmelsk syn. Han blev ikke uldig. Han gav sig hen til Gud. Det var sandelig heldig for ham, thi dagen efter fik han reisebid, dedsbid ved et ulykkesfald. Lærd da, om han dagen forud havde været uldig og sagt nei. Naar Gud sliq lader et menneske faa et himmelsk syn, naar han saadan ved sin aand kalder og arbejder paa et menneske, vil han først og fremst have det til at gjøre op sin sag med Gud, hode det hen under korsets fod hos Jesus. Da skal man gjøre som hin forretningsmand. Han kom en dag ind paa kontoret til sin præst og vilde meddele noget gladelig. "Jeg havde i nogen tid", sagde han, "hændt at Guds aand arbejdet i mig. I dag blev jeg hjemme fra min forretning for at gjøre op min sag med Gud, og nu er det gjort." Vær ikke uldig mod det himmelske syn. Sammen med kaldet til omvendelse følger gjerne et kald til at arbejde i Guds vingaard. Na, vær heller ikke uldig mod dette kald, mod dette himmelske syn. Men senere ud gennem kristenlivet kommer fornyede kald fra Gud, naar man nye himmelske syn. Endver best i kristendom betinges gjerne af et nyt himmelsk syn. Gud traeder den kristne færlig nær. Han griber paa sig af Jesus. Han synker i tra ved forjet: "Jeg er et syndig menneske." Man reises op, trostes og styrkes ved Guds naade. Hjertet varmes af Guds hærlighed. Vær ikke uldig — der kommer nye kald til at gjøre noget. I nye himmelske syn faar man se hvad Gud vil have gjort. Gud fører og styrer. Anden talder og minder: Gjør det. Det skal du gjøre. Ser er noget for dig. Naar kristne har begyndt gjerninger i Guds rige, en stor gjerning er som regel begyndt i det smaa, saa er det stede ved et himmelsk syn, ved en aandelig kaldelse, en Guds sørelse. Vær ikke uldig. Mange af os huser lidt om hvordan Gud først brag-

Vejsend din Tro!

Jeg har hændt en mand — saa fortalte for nu mange aar siden pastor Garm i sit missionsblad — han var saa ret et billede paa en retskaffen, pragtig hadersmand, men Jesus hændte han ikke. Hos sine medmennesker stod han i almindelig velfortjent agtelse. Thi han var venlig og elskværdig i omgang og havde noget naturligt edelt i sit hele væsen. Vedet blev der aldrig i hans hjem, hverken før eller efter maaltidet, hverken morgen eller aften, ikke engang et jorderbor. Men hærliche og fred herskede i huset, mellem forældrene og børnene, ligeom mellem herstab og tjenerstab. Intet uhyggeligt uhyggeligt blev taalt. Men forsværgt gif det til i huset ganske efter verdens sikk; man spillede fort, der blev danset leilighedsvis, og der blev ogsaa lovet og danset engang imellem, naar blodet tog lidt i aarene; men hellerikke den verdslige lystighed turde gaa over strengen, det taalte husherren ikke. I bibelen blev der aldrig læst; dog holdt familiens hoved en bibel, som han havde arvet fra sin fromme moder, høit i ære; den indtog den fornemste plads i bogskabet, men brugt blev den, som sagt, ikke, sin taget ud engang imellem for at blive afstøvet. Manden havde en stor flok børn og en hustru, som hang ved ham med saa om hærlichehed, at hun ofte, naar hun hørte hans fodtrin i forstuen, kaldte ham ind i dagligstuen, og naar han saa spurgte, hvad hun vilde, hun svarede: "O, jeg var blot saa glad ved at faa se dig — gaa bare igjen til dit arbejde!" Svad levebrødet angik, stod han sig ogsaa nok saa godt; han havde sit udfomme, men ogsaa sine vanskeligheder; straks som var han og som derfor selv ved den beskedne løn altid lidt mere og mere fremad. Kirke og naderbord blev vistnok ikke sluttigt besøgt, men dog hellerikke foragtet. En særskilt uvilje havde imidlertid denne mand mod de "fromme," af hvilke han i sit Liv havde lært enkelte at kende. Disse "fromme" blandt hans bekendte maatte vistnok ikke have været af de rette fromme, thi han var ved dem kommen til den overbevisning, at de fromme alle tilfammen var en hoi byllere. Han fortalte ofte, at han havde hændt en "from," som plejede at læse stadigt i bibelen og gudelige skrifter, og som holdt opbyggelsesmøder i sit hus, men som

Puget Sound Prestekonferense af Den Norsk Luth. Kirke i Amerika

holdt møde i Parland fra 24de til 28de September. De følgende af vestkjstens præster og lærere var tilstede: Olof Golen, A. S. Thorsen, C. J. Olsen, O. S. Gogoes, O. J. Ordal, R. P. Kavier, J. U. Kavier, N. S. Song, Ludvig Larsen, O. J. Stuen, A. Bogstad, A. Rykland, A. Sørensen, P. Startvedt, W. A. Christensen, O. E. Heimdal, Olof Borg, Torvald Norby, S. S. Solte, Geo. O. Lane, C. S. Røgaard, Theo. P. Kefte, O. S. Næberg, O. E. Hellefson, Watre, J. Anderson, A. Nasmussen, S. Hjertaas, S. E. Waalson, O. E. Foss, S. A. Stab, Olof Eger, Odd Gornitzka, P. C. Rasm, A. E. Bergesen, E. W. Stethedal, L. L. Brevig. Konferensen havde ogsaa den glæde at have hos sig samfundets fællesformand, dr. S. W. Stab og dets executive sekretær, prof. L. W. Boe, som var tilstede under hele mødet og tog aktiv del i forhandlingerne. Dr. Stab leverte to foredrag. Det første "Ogs over partier i det gamle testamente," og det andet over emnet "Ideal digtning." Følgende damer var tilstede. Mrs. dr. Stab, Mrs. Hellefson, Mrs. Ordal, Mrs. Kefte, Mrs. S. A. Stab, Mrs. Eger, Mrs. Song, Mrs. R. P. Kavier, Mrs. J. U. Kavier, Mrs. Stuen. Gæsterne havde sit tilhold i akademiet under hele mødet og indtog ogsaa sine maaltider der med undtagelse af de to dage de blev bevarret af Parland og Zions kvindeforeninger. Pastor Torvald Norby holdt et foredrag over emnet "Svad fortaales aandelighed og hvortledes fremmes den?" Foredraget paafølgtes af en grundig diskussion. Vi ventet at saa dette udmærkede foredrag troft i "Herold." Pastor Bergesens foredrag om "Embedsbroderlighed" var hørt med stor opmærksomhed og blev gjort til gjenstand for en længre diskussion. Pastor Hjertaas' foredrag om forholdet mellem lov og evangelium blev oplæst ved en af aftenfæstionerne, men da past. Hjertaas

Puget Sound Prestekonferense af Den Norsk Luth. Kirke i Amerika

holdt møde i Parland fra 24de til 28de September. De følgende af vestkjstens præster og lærere var tilstede: Olof Golen, A. S. Thorsen, C. J. Olsen, O. S. Gogoes, O. J. Ordal, R. P. Kavier, J. U. Kavier, N. S. Song, Ludvig Larsen, O. J. Stuen, A. Bogstad, A. Rykland, A. Sørensen, P. Startvedt, W. A. Christensen, O. E. Heimdal, Olof Borg, Torvald Norby, S. S. Solte, Geo. O. Lane, C. S. Røgaard, Theo. P. Kefte, O. S. Næberg, O. E. Hellefson, Watre, J. Anderson, A. Nasmussen, S. Hjertaas, S. E. Waalson, O. E. Foss, S. A. Stab, Olof Eger, Odd Gornitzka, P. C. Rasm, A. E. Bergesen, E. W. Stethedal, L. L. Brevig. Konferensen havde ogsaa den glæde at have hos sig samfundets fællesformand, dr. S. W. Stab og dets executive sekretær, prof. L. W. Boe, som var tilstede under hele mødet og tog aktiv del i forhandlingerne. Dr. Stab leverte to foredrag. Det første "Ogs over partier i det gamle testamente," og det andet over emnet "Ideal digtning." Følgende damer var tilstede. Mrs. dr. Stab, Mrs. Hellefson, Mrs. Ordal, Mrs. Kefte, Mrs. S. A. Stab, Mrs. Eger, Mrs. Song, Mrs. R. P. Kavier, Mrs. J. U. Kavier, Mrs. Stuen. Gæsterne havde sit tilhold i akademiet under hele mødet og indtog ogsaa sine maaltider der med undtagelse af de to dage de blev bevarret af Parland og Zions kvindeforeninger. Pastor Torvald Norby holdt et foredrag over emnet "Svad fortaales aandelighed og hvortledes fremmes den?" Foredraget paafølgtes af en grundig diskussion. Vi ventet at saa dette udmærkede foredrag troft i "Herold." Pastor Bergesens foredrag om "Embedsbroderlighed" var hørt med stor opmærksomhed og blev gjort til gjenstand for en længre diskussion. Pastor Hjertaas' foredrag om forholdet mellem lov og evangelium blev oplæst ved en af aftenfæstionerne, men da past. Hjertaas

(Gylden.)

(Forts. Side 3.)

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association. Redaktør: Pastor O. J. Ordal. Phone Main 4270.

912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Bladet koster for Aaret \$1.75 For Aaret til Canada eller Norge 1.00

Adresserandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maas denne straks opgive baade den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.

MERK.

Naar de Indsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger for Kvitteringen kommer. Hvis der indsaender sig Feil, som ogsaa kan haabe, saa skriv straks. Hvis de ventor med at gjore dette, falder det svært vanokkeligt at faa det rettet. Hjelp os ogsaa med dette.

Alle Penges, som sendes til Herald, skrives adresseret:

Pacific Herald, Parkland, Wash. Send ikke Penges til Redaktoren, da det volder Bryderi.

Bestere af Herald har handlet med dem, som averterer i Herald.

Var en velgjættelse!

Var en velgjættelse! Lad munden Da haanden saales arligt ad Og vidne iesterligt om grunden, Hvorfor dit hjerte er saa glad.

Var en velgjættelse! Saa ringe Er ingen paa den vide jord, Som et sin lille skjærb kan bringe, Et hjerligt blif, et venligt ord.

Festen i Seattle.

Festens fjerde dag var en stilig aften. I den herlige Plymouth kirke sad i forjæterne Normandenes Sangforening, paa platformen dr. Stubb og prof. Doe og i bænken en forsamling paa ca. 1,000. Mr. Halvorsen og miss Dare sang vakker. Naar vor Normandenes fremstilling av "Den store hvide flod" med Halvorsen i solen vidunderlig vakker. Prof. S. A. Stubb, som har æren av det vakre arrangement, ledet festen. Prof. Doe og S. A. Bergesen ved avslutningen. Men hovedinteressen fandtes naturligvis rundt de to hvide gæster. Dr. S. G. Stubb talte om den Norske Lutherske Kirke. Han udtalte sin glæde over den store ydre organisation, som kunde bli et kraftigt arbejdsmedium. Men hans hovedbærel var, at man ikke over den ydre storhet maatte glemme det, som

\$1.00 starts a savings account in our bank. IF YOU WANT TO GET AHEAD, START RIGHT — GET ON THE RIGHT TRACK — START NOW. Scandinavian American Bank. J. E. Chilberg, President. Gustaf Lindberg, Vice-Pres. H. Berg, Ass't Cashier. O. S. Larson, Manager.

var denne kirkes hovedformaal at arbejde for alvorlig kristendom, sundhedsbevarelse, gudshengivenhet og verdensforjættelse. Prof. S. B. Votolle paa engelsk. Han fremholdt fort og sundig den store kirkes opgave for vor store Gud og folket i dette store land. Man fik dej klart for sig, at vi lutheranere har en stor opgave for os. Det var en formaningens og opmuntringens stand, som længe vil virke i alvorlige kirkeforhold og maalevidste kristnes sind. Vi takker de fjære gæster og gir Gud æren for alt.

Prof. S. J. Ordal, som resignerte som bestyrer for Lutheran Normal School i Sioux Falls, S. D., har antaget det til ham udstedte kald fra River Falls, Wis., fra pastor W. Thorsjens tidligere kald.

G. A. Bjørn var født i Ramsås, Norge, den 26de Oktober 1862. Kom til Amerika 25 aar siden. I 1901 blev han gift med Nina Marie Roven. Velsen udstredes af pastor Carlo M. Speroti. De har høvt et barn, sønnen Carlo Mariam som nu er 12 aar. Mr. Bjørn har været fogelig et aars tid. Den 27de Sept. henfod han, som vi tror, i Herren. Han blev jordkastet under stor deltagelse den 1. Oktober. Pastor O. J. Ordal forretet. Miss Florence Johnson sang ved begravelsen. Mr. Bjørn har været en agtet og betroet mand. Han har i mange aar været formand ved Point Roberts ved det store fiskeri der.

Stor fest i Tacoma.

Søndag morgen den 30te Septem-ber vil sent glemmes af den vældige forsamling som fulgte Tacoma Leater ved festgudsstjenesten, hvor dr. S. G. Stubb, formand for Den Norske Lutherske Kirke i Amerika, holdt festpredikationen.

Festen var foranstaltet af prester og menigheder i Tacoma tilhørende Den Norske Lutherske Kirke. Da man paa forhånd vidste, at ingen af kirkerne var store nok til at rumme alle dem, som vilde være med, saa leides Tacoma Leater, som er det største i hele byen.

Det var godt at se, at saa mange gjorde brug af anledningen den dag for at fejre festen og høre dr. Stubb. Formanden lagde tilhørene paa hjerter hvilte en stor naade Gud havde bevist vort norsk lutherske kirkefolk i Amerika derved, at man nu var forenede efter den lange og ofte bitre strid.

Han fremhævede, hvorledes man paa bedste maade kunde takke Gud for denne naade og hvilken stor velgjættelse vilde tilføde den enkelte. Næst at man selv kunde blive omdraget paa den faure grund. Dernæst at man i troen paa Kristus gjorde sin gjerning drevet af kristelig kærlighed uden tanke paa løn. Alle vi talte med vor begejstret og glæde av den aandsrige, gribende prediken. Gud signe vor fjære formand og tak skal han ha fra os alle for besøget og for alt!

Offer optoges til missionen stort \$151.11.

Sommerkurset.

Sommerkurset for prester, som holdtes i Parkland fra 24. til 28. Septemfer var særdeles vellykket, belærende og huggeligt. Det som naar forhøiede kursets værd var, at sommandens formand dr. S. G. Stubb og executive sekretæren for board of trustees S. B. Doe den hele tid var tilstede. Dr. Stubb leeredes to foredrag ved siden af, at han tog aktiv del i hele kursets forhandlinger. Vi skal visstelig sent glemme besøget. Der var mange prester tilstede den hele tid. Budget Sound prestekab viste ved sin nærværelse, at det fattede pris paa kurset.

Prof. Song og hans dygtige medhjælper i Parkland fortjener stor tak for den dygtighed og omhu de lagde for dagen forat alt kunde være huggeligt under opholdet.

Tak fortjener de to kvindeforeninger i Parkland, som gjorde saa meget for at gjøre opholdet huggeligt. Da der kommer beretning fra rette vedkommende om mødets arbejde og forhandlinger skal vi ikke sige mere her.

COLE MARTIN CO. 926 PAC. AVENUE HAR MEGET STORT LAGER AF Bøger FOR ALLE SKOLE, FOR HJEMMETS BIBLIOTEK OG FOR ALLE SOM LÆSER. DE HAR GLOBE-VERNICKE BOOK CASES, WATER-MAN'S PENNE, SKRIVEPAPIR OG ALT SOM FAÆS I EN MODERNE BOGHANDEL.

Starbuck, Minn., 20. Aug. Pastor L. V. Fredig, Parkland, Wash.

Hjære Pastor Fredig:— Indlagt vil De finde en check paa \$27, en mindekrans paa Hjalmar Bergs baare. Fra hans forældre \$5, fra Inga Sivde \$5, hans søstende, Mrs. O. N. Stromstedt, Mrs. S. D. Holand, Mrs. P. I. Simonien, Mrs. P. B. Sylvestre, Andrea, Leonard, Carl og Hilmar Berg hver \$1.50, fra Zammanns ungdomsforening \$5. Denne sum er bestemt til Giffigaakten, som har sit hjem hos Dem.

Saavidt mennesker kan gjæmme sig Hjalmar en iselig død. Han var noget bitter en tid, fandt det vanskeligt at finde sig i sin skjæbne, var ogsaa tilbøjelig til at anse sine lidelser som et tegn paa Guds vrede. Dog, med Guds hjælp kom han addeles over dette. Hans dødsstund blev en af de vakreste man har set.

G. D. Forde.

Fra vort Kirkefelt

Parkland, Wash.

Melford Arntzen, som er medlem af armeens musikkorps var her forleden dag og fik laane tre af akademiet's instrumenter. Musikkorpet skal nemlig spille fredag og lørdag denne uge ved Bimallup Fair, men mangler de nødvendige instrumenter, og akademiet har saaledes den fornøielse at laane Uncle Sam det han trænger. Der er fire eller kanke fem af forhenværende P. V. A. elever i armeens musikkorps.

Mr. Nestling fra Petersburg, Mass., var her i begyndelsen af ugen med sin søn Arnold som skal paa skolen. Med den fulgte en anden ung mand fra Petersburg, som skal freventere akademiet.

De som ønsker skolens cirkulære kan faa dette ved at tilskrive bestyrelsen, prof. Song.

Parkland Fair som fandt sted den 1. Oktober var meget vellykket. Den holdtes i gymnastiklokalet, hvor flere hundrede mennesker kom sammen for at se, hvad Parkland kan producere. Det bedste af det som var forevist blev taget til Bimallup Fair som holdes denne uge.

Da De fjærente Staters regering har besluttet foreløbig ikke at udstede tilladelse til udbringning af frugt, kul, proviant, etc. er ogsaa Scandinavian American Linies passagerdampet "Decor 2." som den 1te septemfer saa sejlklar her i havnen med henimod 700 indtegnede passagerere bleven tilbageholdt indtil videre; og da det hidtil ikke er lykkedes at faa regeringskommissionen til at udstale sig om, naar denne tilladelse kan forventes, har vi ment det rettest straks at refundere de indbetalte billetpenge for reise med dette skib for at bespætte passagererne de udgifter som venter dem i New York vilde medjære. Som følge af omtalte forhold staar vore sidst averterede afgangstider fra New York og Skandinavien derfor ikke mere i kraft og De bedes foreløbig at indstille Linies annoncer i Deres arede blad. Saa snart den forventede regeringstilladelse er indhentet, vil De blive anmeldt om at gjenoptage offentliggjørelsen af vore seilingslister; og det skal imidlertid være os hjært at holde den arede redaktion a jour med udvillingens gang. The Chibberg Agency.

Tacoma.

Immanuel's Lutherske Kirke, No. 14. og Stevens St. O. Sagoes, prest. Søndagskole kl. 10. Prædiken, engelsk og norsk, søndag aften 7:30. Kvindeforeningens middag sidste onsdag var, som vanlig godt besøgt og alt gik over af forventning godt. En hjertelig tak til alle som hjalp til!

Mr. og Mrs. Hans Olson fra Bay Center som har besøgt slegt og venner i Tacoma aflagde post, og Mrs. Sagoes en kort visit sidste uge. Det staar godt og vel til med alle venner i Bay Center.

John Berstad, som de sidste aar har boet i Anaconda, Mont., men som for tiden arbejder ved Camp Lewis, var post, og Mrs. Sagoes' gjæst paa søndag.

Ligefom den Helligaand er det uoploselige band mellem faderen og sønnen i den hellige treenhed, saaledes forener han ogsaa os med Gud og gir os til Guds tempel og bolig.

Tacoma.

Der er nu ankommet 25,000 soldater til Camp Lewis, nær Tacoma. Af disse er der mange norske. Vi har faaet endel breve fra prester og slægtinger fra forskellige steder saa langt øst som Iowa, der beretter om

foldater (norske), der er allerede ankomne. Alle disse som skriver er taknemmelige for, at vi her i Tacoma er forberedte paa at gjære, hvad vi kan, for soldaterne ved Camp Lewis. Vi vil be om, at naar de sender os navne, de vil ogsaa opgi oplysning om, hvad kompani vedkommende hører til.

Rt. Vernon, Wash.

Til efterligning. Kælig afskede Ole Sunderson efterlod i sit testamente \$1,000 til barnehjemmet i Parkland, Wash., og \$1,000 til alderdomshjemmet i Stanwood, Wash.

Tacoma, Wash.

Vor Kærlers Norsk Luth. Kirke, Syd 3 og 17de gade, O. J. Ordal, prest. Søndagskole hver søndag kl. 9:30. Alle hjeru velkomne! Høimesse paa engelsk kl. 10 og paa norsk kl. 11. Aftenang paa engelsk kl. 7:30. En ny række prædikener vil holdes søndag aftenene over emnet: "De sidste tider." Der har vist sig stor interesse for disse aftenangstjenester. Om Gud vil, blir der iaar bibelklasser paa norsk hver onsdag aften kl. 8. Vi haaber, at mange vil med glæde gjøre brug af anledningen til at kunne des bedre granske i bibelen. Kirkeforet møder fra nu af fredag aften hver uge kl. 8. Konfirmanterne møder hver lørdag kl. 10. Der er endnu anledning for nye medlemmer at slutte sig til.

Seattle (Ballard.)

Vi hadde den glæde at ha prof. V. B. Doe ved høimessen og faa høre et par ord fra den fjærte mand med den myndige men tiltrækkende optræden. Vi takker for besøket.

Den store bibelklasser av de sidste aars konfirmanter har vært et opmuntrende sja faabelfom hele den store søndagskole. Kirkeforet tegner ogsaa til at bli rigtig godt.

Jørlønderne har gudskjeneste i vor kirke kl. 3, søndag ved past. S. Olafsson fra Elaine, Wash. Vort folk bør indbyde sine bekjendte blandt isjænderne til denne gudskjeneste.

Fredag aften 12te har Sions kvindeforening sin aarlige og fiftte bøllefest som nu i flere aar har vært holdt istedenfor udfald. Der blir program, beværtning og beretning om spærebølshens indtagter, saa det blir en huggelig aften som i tidligere aar.

End Tacoma.

Den første Norsk Lutherske kirke, Warner og 62 St., O. Sagoes, prest. Søndagskole kl. 10. Prædiken kl. 11 form. Kvindeforeningens middag sidste onsdag var, som vanlig godt besøgt og alt gik over af forventning godt. En hjertelig tak til alle som hjalp til!

Tacoma.

Ben Olsen Co. Plumbing and Heating. Main 292-A 2392 1120 Commerce Street Tacoma Wash.

Dypag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency. Billetter paa alle første Klaseses Einier.

J. F. Visell Co. 1114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

3 lbs. Kaffe for \$1.00

We make our 35c per pound coffee our leader. We claim and we prove that no coffee in Tacoma is better, even if you pay 40c or 50c for same. One pound will convince you. Roasted every day. Drop in when down town. We dont deliver, which is one reason why we can give better value for the money.

United Tea & Coffee Stores. In the front in Washington Market, 1120 BROADWAY.

Jugen kan tjene to herrer. Den, som vil tørke baade Gud og mammon, vil finde sig forladt af begge, naar døden kommer for at hente ham.

Det er med bibelbogen, som det er med naturens bog, at noget kan alle fatte, noget trænger granskning og eftertanke, og noget kan ingen udgrunde.

Bibelen er en trøstend og en glædens filde; jo mere man ser af den, desto iherligere rinder den, den blir aldrig tom; øs derfor kun trøstet af den!

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Aaberg, O. P., Parkland, Wash. Baalson, H. E., Silvans, Wash. Berg, Jon H., Oakland, Cal. 871 32rd st. Bergesen, B. E., Seattle, Wash. 1727 W. 56th st. Phone Ballard 1306. Belgum, E. S., Oakland, Cal. 523 Athens ave. Tel. Oak 4356. Bakkan, L., Reckford, Wash. Box 175 Borge, Olaf, Lawrence, Wash. Borup, P., cor. A & Pratt sts., Boreka, Cal. Brevig, Rev. T. L., Parkland, Wash. Christensen, M. A., Stanwood, Wash. Eger, Olaf, Seattle, Wash. 1424 No 45th St. Evjenth, Rev. R. U., 1524 10th Ave., San Francisco, Cal. Foss, L. C., Seattle, Wash. 779 Lak View Boulevard. Foss, Carl L., San Francisco, Cal. 301 B acon st. Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho. Groensberg, O., San Francisco, Cal. 37 Collingwood st. Hagoes, O., Tacoma, Wash. 4314 N 19th st. Phone Proctor 2133. Harstad, B., Parkland, Wash. Phone Madison 7884-J-3. Helmdahl, O. E., Fir, Wash. Hellekson, O. C., No. Yakima, Wash. 816 N. 2nd st. Henriksen, Geo., Portland, Ore. 423 E. 10th st. Lovig, O. L., Spokane, Wash. 310 R Chandler st. Johansen, J., Fresno, Cal. 204 J st. Lane, Geo. O., Bellingham, Wash. 1464 Iron st. Mikkelsen, A., Ellensburg, Wash. 704 No. Anderson st. Nelson, I. G., Hemet, Cal. Nette, P., -- 417 29th St., Astoria, Ore. Norgaard, C. H., Everett, Wash., 2932 Lombard ave. Ordal, O. J., Tacoma, Wash., 912 So 17th st. Tel. Main 2470. Pedersen, N., Pasadena, Cal., 3207 Stevenson ave. Preis, O. J. H., Los Angeles, Cal. 2619 Paloma ave. Rasmussen, L., Burlington, Wash. Sandmel, A., Lyman, Wash. Stensrud, E. M., San Francisco, Cal. 2455 Howard st. Stub, H. A., Seattle, Wash., 1218 Thomas st. Thorp, R. O., Marshfield, Ore. Thorvildsen, P. T., Petersburg, Alaska. White, A. O., Silverton, Ore. Xavier, N. P., Parkland, Wash.

LÆRERE VED PACIFIC LUTHERAN ACADEMY, PARKLAND, W.N. Phone Madison 106-J-2.

Alfson, Theodora. Bardou, P. J. Ellingsen, E. B. Hong, N. J., Principal. Hong, Inga, Preceptress. Larsen, Ludvig. Stuen, O. J. Xavier, Rev. J. U.

BESTYRERE. Fatnes, Rev. P. J., Parkland Barnehem, Parkland, Wash. Monsen, B., Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

KASSERERE. Gaard, K. K., Parkland Barnehem, Parkland, Wash. Leknes, Andrew, Stanwood, Wash. Indre Missionen, Pac. Dist. Leque, N. P., Bellingham, Wash. 1446 Moore st. Josephine Alderdomshjem.

NORSK SLAGTERFORRETNING PALACE MARKET

Ole Jacobsen Eier. 1554 Broadway Main 423

Flere "tracts" fra 7 til 30 acres hver af frugtbar dyrket Land i Parkland, Wash., nær Pacific Lutheran Academy. Til salgs hos LOUIS LANGLOW, Berlin Bldg. Tacoma, Wn.

Ansoo Cameras Ansoo Films Cyko Paper E.W. STEWART Camera Store 939 Commerce St. Tacoma

Biggest Value No Other Baking Powder Offers as Much

Crescent Baking Powder doesn't have to pay dividends on millions of watered stock. In its manufacture, the most modern, efficient methods are employed. When you buy it, you share the benefits of organized, intelligent effort. You pay 25c and get a pound of as pure a baking powder as is sold, and one which produces from 20 to 25 per cent. more leavening power than other baking powders. Send 4c stamps for new Crescent Cook Book. Crescent Mfg. Co., Seattle, Wash. (B-15)

CRESCENT Double Acting Baking Powder

Norske og Svenske Importerede - Matvarer - Send efter Prislister. "Dept. 16."

Alaska-Norw. Importing Co 116 Second St., Portland, Ore.

Vor Beholdning af SKO for Mænd, Kvinder og Børn er fuldstændig. Alle Størrelser. Samuelson & Berg 1110 South K St.

-MOHR- Har alle Slags FARM REDSKABER. HENRY MOHR HARDWARE CO. 1141 Broadway Tacoma

Rød Chinook Laks Hvid Chinook Laks Sort Torak Røget og "kippered" Fisk og serak Fisk altid paa Lager. 15th & Dock Streets Skriv til os paa Norsk. NORTLAND FISH CO; Phone Main 138. Tacoma, Wash

NORSK SLAGTERFORRETNING PALACE MARKET

Ole Jacobsen Eier. 1554 Broadway Main 423

Flere "tracts" fra 7 til 30 acres hver af frugtbar dyrket Land i Parkland, Wash., nær Pacific Lutheran Academy. Til salgs hos LOUIS LANGLOW, Berlin Bldg. Tacoma, Wn.

Ansoo Cameras Ansoo Films Cyko Paper E.W. STEWART Camera Store 939 Commerce St. Tacoma

Biggest Value No Other Baking Powder Offers as Much

Crescent Baking Powder doesn't have to pay dividends on millions of watered stock. In its manufacture, the most modern, efficient methods are employed. When you buy it, you share the benefits of organized, intelligent effort. You pay 25c and get a pound of as pure a baking powder as is sold, and one which produces from 20 to 25 per cent. more leavening power than other baking powders. Send 4c stamps for new Crescent Cook Book. Crescent Mfg. Co., Seattle, Wash. (B-15)

CRESCENT Double Acting Baking Powder

Norske og Svenske Importerede - Matvarer - Send efter Prislister. "Dept. 16."

Alaska-Norw. Importing Co 116 Second St., Portland, Ore.

Vor Beholdning af SKO for Mænd, Kvinder og Børn er fuldstændig. Alle Størrelser. Samuelson & Berg 1110 South K St.

-MOHR- Har alle Slags FARM REDSKABER. HENRY MOHR HARDWARE CO. 1141 Broadway Tacoma

Dr. J. L. Rynning
Norsk Læge
1625 National Realty Bldg.
Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
Søndagene Ildige Aftale
Tel. Main 7683, Madison 1003
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli
Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 801.7 Fidelity Bldg.

Telefon: Kontoret Main 3378.
Privatbolig Main 877.
Dr. Petersen-Dana
LÆGE OG KIRURG
220 Scandinavian-Am. Bank Bldg.
Kontortid: 11—12 Form., 2—4 Em.
og 7—8 aften. Søndage 12—1.

Lien's Pharmacy
Skandinaviske Apoteker.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig

C. O. Lynn Co.
Skandinaviske Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Main 7745 Tacoma, Wash.

Broadway Dental Offices
Dr. Morton — Dr. Hutchison
Managers
Good dentistry at modern prices.
Plate work and extracting
specialist.
937 1/2 BROADWAY

P. OSCAR STORLIE
Begravelsesrepræsentant og autoriseret
seret Balsamerer.
DET ENESTE NORSKE
Begravelsesbyrå
I TACOMA
Alt behørende til Begravelser, Kl.
ete, Lægvoan, og Betjening indbe-
fattot, fra \$40.00 op.
Tel. Main 1122.
6034 Union Avenue, So. Tacoma

Anthony M. Arnison
NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305
Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
NORSK ADVOKAT
501-3 Lyon Bygningen
Tværs overfor det nye Courthouse
Srd & James Seattle, Wash

Phone Main 2233
PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

DET ER LET AT TILFREDS-
STILLE ALLE.

Serverer vor
"Brik Ice Cream"
Tag hjem en "brik" for din-
ner. Phone Main 7919 for Pri-
ser i større Kvantaer, for Sel-
skaber eller "socials."
Olympic Ice Cream
"THE PURE FOOD CREAM"

Tre Goder:
„Tacoma Maid“
„Kona Blend“
Express Coffee,
Elders Grocer sælger disse Sorter
Kaffe
Kona Koffee Ko.
Wholesale Roaster

Evangeliets underbare magt.

J. er en mand i 30 aars alderen. Det er nu ca. tre aar, siden han første gang kom i kirken, og hans slæve, slappe blif og hele væsen forvrigt lagde os, at han stod paa grænser af det normale. Da han ved en leilighed fortalte os, at „Gutta siger jeg er blytting,“ saa fandt vi ikke denne benævnelse saa paafaldende i deres mund.

Det var imidlertid en glæde at iagttage, hvorledes han stille og opmerksom fulgte med, og en aften kom vi ogsaa i følgende samtale med ham. „Dor bor De?“ blev der spurgt. „Paa politistation,“ led svaret. „Saa nogen saa du der?“ „De, som ikke har noget logi, faar ligge paa bræsten — — — det er varmt der.“

„Saa De ingen sagsninge?“ „Nei, hu mor bade, da jeg var liden. — — — Jeg har været udfat. — — — Ogsaa havde jeg en søster, som tjente i et fiut hus i Homansbuen, men hun er ogsaa død — — — hun var troende, hun.“

„Saa er i himlen hun da?“ „Ja,“ sagde han saa fuldt og helt, og taare efter taare bandede sig vei og dannede to lyse striber nedover de smudfuge kind. Og nu fulgte der en beskrivelse af „søstera mi,“ som lagde for dagen, at i hende havde han etiet den eneste, der nogen gang havde effekt ham. Ensomhed og forladthed, haan og spot, for ringe løn, hjemslæd og fult havde givet ham sit ubyggelige forbrag!

Vi fortsatte samtalen, og der blev spurgt: „Beder De til Gud nogen gang?“ „Ja da — — — jeg har faat det saa ondt her nede i skænderen (strken); jeg er blevet saa urolig.“ „Spørger De De urolig da?“ „Jeg har gjort saa meget ondt; jeg drifter og bander og skjæler — ja, ikke siden jeg blev urolig.“ „Saa De ikke noget arbejde?“ „Nei.“

„Saa har De levet af da?“ „Ja, en 'job' engang imellem, og saa har jeg 'fegta'; men nu kan jeg ikke 'fegta' mere; jeg tør ikke.“ „Spørger De?“ „Det er synd det, for naar en fester, saa lyver en og alt muligt.“ „Men naar De nu beder til Gud, hvad beder De saa om?“

„At han maa tilgive mig alt det gamle, det jeg har sat for (straffet for), og det jeg ikke har sat for, og saa at han maa hjælpe mig, saa jeg kan leve arligt — — —“

Alt det vil den kjære Gud høre. „Saa, men alle tror, jeg er blytting, og saa faar jeg ikke noget arbejde,“ kom det saa hjertefjærende faart. Gud vil hjælpe Dem. De kan betinget om søndernes forladelse for Jesu skyld, ligeledes om arligt arbejde. Vagge dele vil De faa.

Et glimt af haab saes nu i de slæve sine, og med en vis fart sagde han: „Ja, da vil jeg prøber'n.“

Saa har gjort det, og hvorledes er det gaaet siden? Som et tillidsfuldt barn gif J. til ham, som er en forloving for vore synder, og hos ham blev han toet „hvider end sne.“ Thi han fik naade til at tro det ord, der forjætter: „Den som kommer til mig, stöder jeg ikke ud.“ Og i og med dette skridt undergik manden en hel forvandling. Ingen vil mere for atvot kalde ham for en blytting.

Og nu drifter han ikke mere, bander ikke mere, skjæler ikke mere. Indtil idag har Gud hjulpet ham til arligt arbejde, hvorved han hver uge pumfelig og forsludsvais har betalt for kost, logi og vass i et troende hjem. Det hænder saa ofte, at de forfomne fortæller os, at de gjerne vil arbejde, men kan intet faa. Nu vel, vi nævner da noget, vi kan skaffe dem, hvorved de saavidt kan leve. Men se, da vil de ikke længer. Saa „daarlige kamerater“ er de ikke, „saa elendige subjekter“ ikke heller, at de vil arbejde „under tarif,“ og saa tilslut paaberaaber de sig gjerne en eller anden „sagsforening,“ de vistnok som regel aldrig har været medlem af.

Disse faar aldrig nogen hjælp af os. Og det af to grunde. Først fordi det bare vil resultere i, at den i tilfælde hvide hjælp vil give

de maanedning at kunne drifte saa meget mere, og dernæst af økonomiske grunde.

Det anderledes stiller det sig med dem, som i sandhed og arlighed vil omvende sig. Det har endnu ikke faaet fejl, men altid stadigstet sig, at disse beder om arbejdslosh, arbejdsøve og arligt arbejde og er taknemmelige for lidet. Og da har det, Guds navn til ære og pris, altid blevet en ubdel.

Som nu med J. Svem skulde nogen gang troet, at han skulde blevet, hvad han er, en bekjendende kristen, en arlig arbejdsmand, der dag for dag gjør ret og skjel for sig, og som tillige evner at hjælpe andre? Svaret er kun et: Evangeliets underbare magt.

Uden dette formaar ikke disse stakars forkomne at reise sig socialt engang. Dele deres vilje og tankeløse er saa afstumpet og sløvet, ja saa helt et, rød for onde magter, at de ved egen antirengelse absolut intet evner.

Men skal de reddes, maa de faa høre evangeliets forlovsende ord. Det troet og annammet reiser de dybest faldne og sætter Sotans mest trælbundne slæve i frihed.

Al anden hjælp er som regel helt forjævet. — (N. S. i Menighedsbl. for Kristne.)

Om at arbejde og være flittig.

En prest blev engang opsat af en frue, som klagede for ham over at hun havde at udtaaa saa mange fristeller. Hun frygtet for at hendes egne tanker med sine mange forloftelser skulde forføre hende. Presten spurte hende om hendes livsstilling og faldsgerning.

„Hvor mange timer arbejder De daglig?“ spurte han hende venlig. Fruen svarede forbeudet: „Arbejde? Jeg behøver ikke at arbejde. Gud ske lov, jeg har nok at leve af, og det er ikke meget at arbejde med i mit hus.“

„Naar det forholder sig sli,“ svarte den geistlige, „da har vi deri grunden til Deres mange fristeller. Derfor De var beskæftiget, vilde De nok saa fristeller da ogsaa, men disse vilde ikke være saa mange, og De vilde lettere bli herre over dem. Døve kristne faar de fleste og største fristeller. Men hos den som maa arbejde fra morgen til kveld, er hjerterens luftet for fristeren. Saa maa først brude den op. Der gis ingen bedre beskyttelse mod fristelse end arbejde.“

En fandt kristen tar alt af Guds naade — ogsaa naaden. Saa forfaar, at han end ikke kan undvære Guds naade, for at be ham om hans naade.

Marie og hendes paraply.

Marie var en liden 10 aars pige, som boede ude paa landet nær ved byen Portland i England. I sommeren 1864 herledes der en forferdelig tørke i den del af England. Himlen var skofri dag efter dag. Brøndene og bækkene udstørredes og græsset visnede; markerne saa færgelige ud. Ude paa landet far befolkningen meget bekymret. Da blev de troende paa egenen enige med sin prest om at beramme en dag til faste og bøn. Alle, som vilde være med til at bede Gud om regn, skulde samles i menighedsstuen. Strafs om morgenen begav prestens pig paa vei derhen sammen med to venner. Da mødte de lille Marie, der vandrede afsted med sin moders store paraply under armen.

„Men Marie“, udbrød prestens, „hvorfor har du den store paraply med i et saadant smukt veir?“ „Jeg hørte“, svarede Marie undselig, „at vi skulde komme sammen og bede Gud om regn, og saa tænkte jeg, at det var bedst at tage paraplyen med til hjemturen.“

Det er høist sandsynlig, at denne barnets ensfoldige tro hjalp de voksne mennesker til at tage sine tviv og vantro tilfange under troens lydighed, saa de bad styrket i troen til sin og Elias' Gud, der i Mads dages oplod hinlens sluser over det tørstende land. En Hjerdsgerning er det, at inden bønnemødet slutted blev himlen mørk af skyer, og regnen begyndte at strøme ned, saa at lille Marie fik brug for paraplyen til hjemturen og fandte ogsaa tilbage

presten læ under den store blå skjærm.

Inden et aar var gaaet sov Marie ind i Jesu. Men hun havde ikke levet forjævet. Hun havde lært de ældre kristne i sin egen en lektie, som de aldrig kunde glemme.

Allfor ofte beder vi uden den faste forlovsning. Vor haand er ikke udftraakt til herren om den velsignelse, som vi begjærer af ham. Om vi blot bad i tro, intet tvilende, da skulde vi ikke forjævet vende os til vor himmelske fader. Det er denne lektie, lille Marie nu ogsaa skulde lære os, saaledes som hun vandrede afsted i det brændende solskin med sin store paraply under armen til bønnemødet om regn.

Hvillen maalestof bruger du.

Evangeliets: Matth. 5, 20—26. Farisaernes og de skrifflozes reftærdighed holdt maal — efter tidens dom. Og den gjør det vist endnu. Hvor mange atterfer leder ikke paa moralisk vand, ulastelig færd osv. og saa er alt godt og vel, og man faar sin plads og slaar sig igjennem, og all er godt og vel — for mennesker. Hvem spør vel efter, hvad der bor i hjertet?

Jo, Gud spørger derom, og han spørger for alvor. Det er dette, saa sørgelig mange bra folk glemmer. Verdens dom i orden, alt i orden! — Ja, du kan slaa dig igjennem, og det skal sandelig mangen gang ikke saa meget til at være reftærdig nok for verdens dom. Det kan gro lukt i et menneskehjerte med urene tanker, had og misundelse, uden at ens „are“ lider noget sfaar derved. Men Gud siger, at din sjæl dør deraf, og du vet, at det er sandt.

Men ser du dig og di hjerter tanker i hjerterprædikenens speil, skulde du ikke kunde se, at det er en daarlig aker, dette menneskehjerte? Der vokser ugæns i mangede, og sliige røtter som det har!

Brug Guds maalestof — det er den som gælder. Om al verden gav dig hæderlighedsattester fremfor alle andre, om dit navn stes over jorden faldt af hæder og ros, og du saa tilslut staar for Guds ansigt, og alt er någent og bart for hans øine, og det saa bare er selvsjage og egenfærlighed alskammen — trods alle fogre ord — aa, du skulde saa se kulheden og tomheden derinde.

Brug Guds maalestof! Den peger ikke imod gjemmensnitsmoral og godbolls skiffelighedsattester. Den siger: Hiv nu, lad alt det gamle fare — det duger ikke — bliu nu fru grunden af.

Og da ved jeg, at du skal faa brug for en fæstler, brug for en færlighed som er saa uendelig og sterkt, at den endog kan forvandle et menneskehjerte.

Men brug verdensmaalestoffen, om du har lyst og mod dertil, og du vil kanske vinde verdens ære, og du vil bare forarge dig over en fæstler, som tilbøder sig at udflette din synd og gjensfæde dit hjerte.

Valget har du — hvilken maalestof bruger du? M. P. S. i „Garden“.

Bekjend din tro.

(Fort. fra side 1.)

vilde ogsaa falde ham om halsen, men faderen afsærgede ham af alle fræstler. Det skræmte imidlertid ikke sønnen, som sagde: „Du er nu alligevel min kjære, prægtige fader og vil ogsaa altid blive ved at være det. Er jeg ikke din søn mere? Og hvorfor ikke? Svad ondt har jeg gjort? Er det at bede og læse i bibelen noget ondt?“ Da hyskede faderen sønnen og sagde: „Sandheten til ære maa jeg tilstaa, at du ikke har gjort noget ondt, min søn!“ De talte saa endnu en stund sammen om professorerne paa universitetet og om de forelæsninger, sønnen havde frekventeret der. Imidlertid havde moderen dattet bordet, og man satte sig ned for at spise. Sønnen folde sine hænder og bad en borbøn. Da fæsb faderen voldsomt stoen tilbage, saa at det knagede i den, og læb saa ud af stuen — moderen, helt forædret, bogester. Men sønnen læb ikke efter; han fortsatte sin bøn og bad ogsaa nu

hjerterligt for sin fader og moder; tog saa under taarer for sig af retterne. Da foreldrene ikke vendte tilbage, opjagte han sit kammer, hvor han igjen udafte sit hjerte for sin trofaste Gud og fæstler og derpaa roligt slumrede ind lige til næste morgen. Som han vaagnede, var det naturligt ogsaa atter med lov og tak til Gud, og efterat han havde styrket sig ved at læse et kapitel i sin kjære bibelbog, gif han ned i dagligstuen, som det altid havde været hans skik. Der sad faderen i sin lænestol og var snart bleget, snart rød. Sønnen rakte ham hjerterligt haanden og bad ham og ogsaa moderen godmorgen.

„Min søn,“ spurte faderen, „er du herre i huset, eller jeg?“ Sønnen svarede: „Hvem anden end du, fader?“ „Hvorfor,“ blev faderen ved, „vil du da indføre bordsønnen, naar du dog ved, at det ikke er skik hos os at bruge den?“

„Fader,“ svarede sønnen, „jeg har da ikke sagt, at du og moder skal bede? Jeg har jo udtrøffeligst kun bedet for mig selv.“

„Men hvorfor lod du ikke sønnen aldeles fare?“ spurte faderen videre. „Du ved jo, at vi her i huset har en anden skik?“

„J vel, kjære fader,“ forklarede sønnen, „men ikke jeg, og derfor jeg havde spist uden først at bede, da vilde jeg jo have handlet som en løgner ligeoverfor min Gud, og du vil sikkert ikke, det ved jeg, at jeg skal leve med Gud, da du ikke engang taaler en løgn ligeoverfor mennesker.“

„Nei,“ indrømmede faderen, „hvis skal du ikke — hed da, naar det saa maa være, men kun naar vi er alene, ikke naar der er fremmede hos os, thi da gjør vi os til nar.“

„Fader,“ forklarede sønnen igjen, „jeg kunde selv ikke for min kjære faders skuld love for Gud, og saa skulde jeg gjøre det for fremmedes skyld? Jeg skammer mig ikke ved min Gud og fæstler for noget menneske, det være nu, hvem det være vil, og vil forblive tro og fand mod min Gud, det gaa, som ham behager. Vil I ikke, at jeg skal bede, naar der er fremmede i huset, da lad mig ikke sidde med tilfords.“

Synligt overrasket, udbrød faderen: „Hvorledes er du blevet saa modig?“

„Jeg elsker Herren,“ svarede sønnen end mere betaget, „og for ham vilde jeg tusind gange gaa i døden.“

„Søn,“ gab faderen igjen efter, „en huffler er du ikke; saa gjerne for mig kan du være from, naar bare du ingen huffler bliver.“

Fra den stund af var Jesu brudt, og jeg har selv med egne øine seet, hvorledes fader og moder sammen med sønnen har læst i bibelbogen, og bedet og sunget med hverandre, og hvorledes brødrene og søstrene, den

ene efter den anden omvendte sig til Herren. Sjældent har jeg kjendt et hus, i hvilket den Herre Jesus saa frugtbarst blev befjendt, som i dette hus.

Og ved læseren, hvad jeg ud af denne historie gjerne vilde scribe enhver ind i hjertet? Det er dette: Den virkelig troende er oprigtig og lyder ikke hørken for Gud eller mennesker. Den hjertets overbevisning: „Søn, en huffler er du ikke.“ Burde ud af enhver troendes hele væsen paatvinge sig alle, med hvem han omgaaes; var det tilfælde, da vilde det se anderledes ud i verden, end det gjør. Du behøver ikke altid at brædise i det vide og brede for alle de mennesker, med hvem du omgaaes, som om du var faldt til at bringe alle mennesker til ombendelse; derved gøres ofte mere skade end nytte. Men at være en kristen, vandre som en kristen og altsaa i oprigtighed befiende i gjetning sin kristendom, forbi det virkelig forholder sig saa, og man ikke vil huffle eller lyve hørken for Gud eller mennesker, det er det, hvorved sønne binder foreldrenes hjerter for Herren, og foreldrene sønnes. Derfor jeg foresætter mig, at jeg vil omvende mennesker, omvender jeg sikkerligt ingen. Men derfor jeg beder til Herren, at han vil omvende dem, og jeg saa vandrer i oprigtig kristendom for dem — ikke fordi jeg vil være en kristen, men fordi jeg er det — da fter det maale, at Gud faar omvendt dem.

Man siger ofte, for at finde en undfsindning, at man ved disse leiligheder tør lægge skul paa sin kristendom: man maa dogte sig for at give anstød. Tavist; men derfor du lægger skul paa din kristendom, blandt disse mennesker af frogt, blandt hine for at behage dem, da vækker du anstød, thi det at lægge skul paa sin kristendom er synd og anstød eller forargelse kan man kun give derved, at man gjør synd. Lægger andre forargelse af, at du gjør hvad ret er, da kommer deres blod over deres eget hoved. Du har ingen forargelse givet. Naar jeg for eksempel er hos folk, som ikke beder forarbej, og jeg beder, da giver jeg ikke dem forargelse, men de giver mig forargelse. Eller derfor ved en eller anden leilighed Jesus bliver befpottet, og jeg forsvaret Jesus, da giver jeg ikke forargelse, men spottereren giver forargelse. Men undlod jeg at bede eller undlod jeg at forsvare Jesus, da handlede jeg uret og hjalp mine Medmennesker til ogsaa at gjøre uret; det vilde være at give forargelse.

Gud hjælpe os alle til at bede Gud hjælpe os alle ved sin helligaand til med fagtnodigt og ydmygt men saft og helt hjerte at tale og at handle som kristne, og det just, forbi vi virkelig er kristne. Amen. (Sendebud.)

Parkland Mercantile Co.
Stocks and Shill
GENERAL MERCHANDISE
High grade groceries and fresh meats.
Prompt Delivery. Tel. Mad. 106 J 3

Godtkjøp af brugte Automobileer
The Pacific Car Company, of Tacoma, Washington, kan give bedre Værdi i brugte Automobileer end nogen anden Forretning i Nordvesten. Vi har en stor Beholdning af lette „touring“ og „roadsters“, af alle fabrikater at vælge af til laveste Priser. Vi er agenter for Packard, Hudson og Overland Automobileer og Republic trucks. Vor machine shop er den bedst udstyrede i Nordvesten, hvilket betyder den bedste Betjening til vore Kunder.
Pacific Car Co.
North 2nd and G Streets, Tacoma
Tag Point Defiance Car til G Street. Phone Main 1320

**Uhre, Sölv- og Guld-
sager, Smykker**
til meget rimelige Priser
B. Paulson Hjørnet af 11
& K Street

YOUNG PEOPLE'S COLUMN.

THE REFORMATION.

The approach of the 31st of October, the anniversary of the great Reformation, reminds Lutherans of the unspeakable blessings which God conferred upon His church through that wonderful event of His Providence and His grace.

The Reformation was the work of God. Martin Luther was used to effect it, but it was not therefore a human work. God used Luther as His instrument to accomplish His purpose.

work; for they have made void Thy law." Ps. 119:126. And He did work. Satan and Anti-Christ were put to confusion. The Almighty Himself, whose law the enemy had made void, entered the field. This was Luther's confidence and strength. Therefore he sang joyously:

A mighty Fortress is our God, A trusty Shield and Weapon; He helps us free from every need That hath us now o'ertaken. The old bitter foe Means us deadly woe: Deep guile and great might Are his dread arms in fight, On earth is not his equal.

Before such a foe as that which battled against the truth of God, Luther's heart would have quaked and trembled if he had thought that the warfare was to be waged in his strength. He knew and felt the weakness and helplessness of man, as few had ever known

and felt it. Of himself he could do nothing, and in the consciousness of this he put his trust in the Lord of Hosts, and went forth mighty to conquer. God was to be magnified in his weakness. The excellency of the power was of God, not of himself, and knowing this, he could sing with confidence:

"With might of ours can naught be done, Soon were our loss effecter; But for us fights the Valiant One, Whom God Himself elected, Ask ye, Who is this? Jesus Christ it is, Of Saboath Lord, And there's none other God, He holds the field for ever."

It was no small matter for a poor monk to stand up against pope and emperor, princes and potentates, the devil and all his hosts. It was a time to try any soul. All the powers of earth and hell were arrayed against him. But he did not quail. Was it because he thought his power suf-

ficient for the unequal contest? Not for a moment. In that case "the strife full soon were ended." It was God's cause that he was maintaining, and he knew that God was able to defend His own, and that those who oppose must at last be put to shame. Therefore in the very face of the formidable foe, who, to all human appearances was about to crush him and the cause which he advocated, he could burst forth in jubilant song:

"Tho' devils all the world should fill, All watching to devour us, We tremble not, we fear no ill, They cannot overpower us. This world's prince may still Scowl fierce as he will, He can harm us none, He's judged, the deed is done, One little word o'erthrows him."

That was the secret of his courage and his confidence. He had the word of the Lord, and his heart clung in faith to that word. God would not that he should suffer defeat; He would not permit him to be put to shame. He could say in the full assurance of faith: "Arise, O God, plead Thine own cause: remember how the foolish man reproacheth Thee daily. Forget not the voice of Thine enemies: the tumult of those that rise up against Thee increaseth continually." Ps. 74: 22, 23. God had called him to proclaim the good tidings, of great joy which should be to all people, and He was content to leave all consequences to Him. The Lord Himself would arise for its defense and secure to it the victory. Therefore the faithful servant sang in triumph:

"The Word they still shall let remain, And not a thank have for it, He's by our side upon the plain, With His good gifts and Spirit, Take they then our life, Goods, fame, child and wife; When their worst is done, They yet have nothing won, The Kingdom ours remaineth."

It was God who secured the victory, and the means employed was His own precious, powerful Word. This Luther was called to preach, and this triumphed.

Therefore this chosen servant of the Lord could write with confidence and joy: "I, Doctor Martin Luther, was called and forced to become a doctor from mere obedience, without any choice of mine. I was constrained to my beloved Holy Scriptures, and to vow that I would preach them faithfully and purely. While doing this, popery obstructed my path and desired to stop me; but you see what has happened it, and worse still shall befall it; it shall not hinder me."

That is the word which the Lutheran Church preaches and confesses now. That is still her confidence and her strength. Fidelity to that word, fidelity to the Reformation. And such fidelity is secure of victory. The cause is God's, and He will maintain it. The enemies, whether they be Papists or falsely so-called Protestants, shall let that word stand and have no thanks for it. They shall not triumph who fight against God, though all the world be on their side. The Lord Omnipotent reigneth: the gates of hell shall not prevail against Him and His Church.

"Be still, and know that I am God: I will be exalted among the heathen, I will be exalted in the earth. The Lord of Hosts is with us; the God of Jacob is our refuge. Selah." Ps. 46: 10, 11.—Selected.

PURE GOSPEL AND EMPTY CHURCHES.

Dr. Carson, the Moderator of the Presbyterian Assembly, is an evangelical preacher of the best

Presbyterian type. He has drawn to his church in Brooklyn a membership of about 2,000 people. He has done this by straight, direct, faithful Gospel preaching, combined with earnest and effective pastoral work. He has built up a congregation by a proper use of the means of grace, and when he leaves that large parish there will be something stable left for another to build upon. It is interesting to know what such a preacher has to say about the cause of empty churches.

In his opening remarks at Atlantic City, he declared that "he had become rather tired of those peripatetic evangelists who, in every town where they labored, informed the pastors that if they would preach the pure Gospel the churches would again be filled." He then remarked, that the pure Gospel was the last thing the people wanted to hear, and that many churches where it was being preached were half empty; indeed, that some of the emptiest churches were those in which the evangelists think the Gospel is preached most earnestly. Dr. Carson then made the pointed conclusion, that any church could be filled to the doors "if one cared to run a free variety show."

In commenting upon these widely-reported words of Dr. Carson, The Christian Work and Evangelist very sensibly says:

"There is altogether too much disposition in these days to throw the blame of empty churches upon the pulpit. There are times when the pulpit may slightly produce the effect of diminishing returns; but we feel confident that the pulpit is the least potent factor in no-attendance at church. We have lived in towns where the change was made from a dry preacher to a rather brilliant young man. The attendance picked up for a few weeks and then dropped back to the old mark. The truth is that there are in every community a certain group of people interested in religion who like to think about the serious things of life and who have spiritual aspirations. There are others who are not interested in these things. They are interested in games and good times and the theater and anything comic, from a Sunday newspaper to a clown. The former people will go to church, no matter who is the preacher; the latter will not go to church regularly any more than the average church man would go to a lecture once a week on raising dogs. He would not go, simply because he is not interested in it.

That puts the matter in about the right light. People do not go to church because they do not care a straw for religion. The Saviour met such in His day, and that sad fact wrung from Him the words, "And ye will not come unto me that ye might have life." Why should the modern Gospel preacher fare any differently? As the above journal says: "One has only to advertise that a girl, the human canary from Hartig and Seaman's vaudeville house, will whistle 'Nearer, my God, to Thee,' with variations, to pack the house to the doors." It is all so very simple. Pipe as the world meeting with success by intro-wants and the world will dance.

Those pastors who think they are deducing anything and everything save the Gospel as attractions will awaken to the realization some day, that they have been leaning on an arm of flesh—an arm that will soon be broken.

But what interests us most is that this journal should feel the need of looking more carefully after the training of the children of a remedy for the empty church is to be found. "The reason a large part of the present generation is not interested in religious things is because they were not trained in them as children. If you want the men of the future to go to church, make the children love it now." There lies the secret of it all. That is what we Lutherans are talking about—and that is what we are not doing. Where are our Christian Kindergartens? How many Kindergarten teachers are we training? And when a few are trained, why must they look outside of the Lutheran Church for employment? How many Sunday school teachers assume the responsibility of doing what so many parents fail to do, i. e., getting them into the habit of attending church? With the children, surely, the remedy must begin. Where parents fail, the Church must step in.—Ex. (Written some time ago).

THE KIND OF GIVING THAT DOES NOT HURT.

Reader, did it ever occur to you that there is a way of making giving a delight? There is, and the Israelites of Moses' time can teach you how. Here is a case where the law may still be our teacher. It speaks of offering the "First-fruits." This makes giving easy, because it takes a portion when the storehouse is full. Christians who are in the habit of taking their month's income and using it before they set apart anything for the Lord, will find it quite hard to give at the end of the month when the storehouse is empty. It is for this very reason that many do not give cheerfully. Desires increase as the pile diminishes, and when the funds are low, who likes to give? The way of the law is still the more excellent way, and the Apostle Paul gives it a new interpretation when he asks the Christian to lay by in store on the first day of the week and give as the Lord has prospered him. This makes giving an act of devotion. You take something from the heap of your earnings and set it apart. You do not give what is left and thus put many of your selfish wants in first place. You give first to the Lord and then use what is left for yourself. It is an act of faith. You thus make it plain, that you trust God not to allow you to suffer real want after you have set apart the first-fruits of your toil for Him. It is also an act of wholesome discipline. You do not economize when you consider the needs of the Church; but when you consider your own needs. This exalts and dignifies giving and makes it a genuine pleasure. Try it for a year and you will never go back to the old method of waiting upon yourself first and on the Lord last.—Selected.

The Pacific Lutheran Academy and Business College

This institution is no experiment. It will begin its

Twenty-Third Year October 15,

with a strong faculty of efficient and experienced teachers.

Its work is FULLY ACCREDITED by the University of Washington, where for many years its students have had a high rating.

It has a beautiful and healthful location; a fine campus, equipped for baseball, tennis, croquet, and other out-door games; a massive five story brick with running track and apparatus for light; a splendid gymnasium, equipped with laboratory, and a library of abondoor games and exercises; a well furnishing with steam heat and electric lut 5,000 volumes; a large number of instruments for band and orchestra.

Its entire indebtedness will be paid out of the Memorial Fund, collected by the Norwegian Synod, and thus unhampered by debt, it will enter upon a

New Era of Usefulness

As a war emergency, school will this year be conducted only THIRTY instead of THIRTY-SIX weeks, as in former years. This gives selfsupporting students an opportunity to continue their work until the rainy season begins. The school work is so arranged that students will receive full credit for 36 weeks' work in the branches they pursue.

To make the school accessible to the many who this year can attend but a short time, the school-year has been divided into 3 terms, of 10 weeks each:

The FALL TERM begins October 15, and closes December 21; The WINTER TERM begins January 7, and closes March 15; The SPRING TERM begins March 18, and closes May 24.

The School offers thorough instruction in the following branches:

- English Grammar, Spelling, Literature, Composition, Rhetoric, Public Speaking, Orthoepy; Beginning Latin, Caesar, Cicero and Virgil; German Grammar, Composition and Literature; Norwegian Grammar, Literature and Composition; Higher Arithmetic, Algebra, Plane and Solid Geometry; Physiology, Physical Geography and Physics; History of the U. S., Civics, and General History;

- Bookkeeping, Penmanship, Commercial Arithmetic, Rapid Calculations, Letter Writing, Commercial Law, Business Forms, Shorthand, Typewriting, Correspondence; Bible History, Bible Study and Church History; Piano, Organ, Violin, Band and Orchestra; Special Classes in English for Foreigners.

The cost of Tuition for one term is \$20; for two, \$35.00; for three, \$45.00. The cost of tuition and heated and lighted room for one term is \$40.00; for two terms, \$70.00; for three terms, \$90.00.

Board will be furnished at actual cost, estimated at from \$2.50 to \$3.50 per week, depending upon the kind of board desired. The students in the dormitory elect an advisory committee to determine the quality of food wanted, the price of board, and the like.

There is at present, and will be for a long time, a great demand for well trained help in all lines of business. Young men and women will therefore do well to avail themselves of the education and training which THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY offers.

Students who desire to enter school are invited to write to the principal and state what line of work they intend to follow. He will be pleased to advise them, and answer any questions relating to the school.

Address: N. J. HONG, Principal, Parkland, Washington

Abonner!

Auarter!

"Pacific Herald"

Advertising

John Blaauw Ad Agency

207 Nat'l Realty Bldg. Tacoma

60 Downs Bldg. Seattle.